

MIRKO
STIEBER

Fagotini
a
Fruštenský

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

DIVADLO PETRA BEZRUČE

vyznamenané Za zásluhy o výstavbu

Sezóna 1979—1980

Mirko Stieber

PAGANINI A FRIŠTENSKÝ

Režie — Josef Janík

Výprava — Marta Rozskopfová

Hudební spolupráce — Jan Tomšiček

Představení řídí — Marta Bielecká

Text sleduje — Jiřina Čížková

OSOBY

Paganini	Bohuslav Čvančara
Frištenský	Milan Sova
Marek	Kostas Zerdaloglu
Jana	Ivana Kaslová
Agáta	Věra Janků
Doktor	Arnošt Borovec
Tolstoj	Miloslav Čížek
Libuše	Alena Tománková
Đívka	Jaromíra Mílová j. h.
Čisaiř	Vladimír Krátký
Janoušek	Otakar Prajzner
Daidalos	Jan Odl

OBSAZENÍ

Premiéra 21. prosince 1979

Vedoucí uměleckotechnického provozu Kazimír Trnka, Vzorný pracovník kultury.

Kostýmy zhotoveny kolektivem brigády socialistické práce pod vedením Marcely Vítkové.

Jeviřtění výprava zhotovena kolektivem výrobních dílen DPB pod vedením Přemysla Kirschnera.

Vedoucí kolektivu jeviřtění stavěčů Josef Drda.

Vedoucí osvětlení Jaroslav Řezáč.

Svíti Zdeněk Osif.

Zvuk Marie Krejčí.

Vlášeny Jarmila Oboráková, Alžběta Knapková, Rozvita Chamrádová.

Rekvizity Miroslav Antal, Milan Bařina.

Garderoba Jana Lhotská, Zdena Rozsypalová, Drahomíra Lučanová.

35. sezóna

PROGRAM DIVADLA PETRA BEZRUČE

UMĚLECKÝ ŘEDITEL LADISLAV KNIŽÁTKO

Program připravila dramaturgyně Alena Beránková

Výtvarná spolupráce Marta Rozskopfová

Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1

Veřkerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha

Cena 2 Kčř

AUTOR

Jméno . . . . . Mirko Stieber

Rok narození 1945

Stav . . . . . ženatý

Děti . . . . . dcera Karolína / syn Štěpán

Vzdělání . . . . . po vyučení nedokončená střední průmyslová škola elektrotechnická
maturita na večerním gymnáziu pro pracující
scenáristika a dramaturgie na filmové a televizní fakultě pražské AMU

Povolání . . . . . topič v kotelně, skladník, plavčík, závozník, osvětlovač v divadle, řidič sanitky záchranné služby, lesní dělník, cihlář, zaměstnanec cirkusu; po ukončení studií a vojenské služby scénarista Filmového studia Barrandov, v současné době se věnuje převážně psaní pro divadlo

TVORBA

Povídky publikované časopisecky
v r. 1964 první cena v literární soutěži Strážnice
Marie Kudeřikové, v r. 1965 1. cena celostátní
soutěže malých literárních žánrů

Rozhlasové hry

- 1973 — Dva
- 1975 — Chlapáci, Nádherná města
- 1978 — Srdeční slabost

Televizní hry

- 1972 — První večer (prémie za původní televizní hru)
- 1974 — Svatební noc
- 1975 — Svědek, Sen
- 1976 — Facka
- 1978 — Báječní milenci potřebují čas
- 1979 — Holubník

Filmový scénář

- 1974 — Občanek (prémie v soutěži o filmovou povídku při Filmovém festivalu mladých)

Divadelní hry

- 1970 — aktovka Báječní milenci potřebují čas
- 1971 — aktovky Svatební noc, Stříbrná svatba
- 1976 — Soukromá věc
(premiéra v Divadle S. K. Neumanna)
- 1976 — Holubník, hra pro mládež
- 1977 — Poslední prázdniny (premiéra v Národním divadle)
- 1979 — Paganini a Frištenský (premiéra ve Státním divadle v Brně)

Paganini, Frištenský, Tolstoj, kněžna Libuše.

Stejně tak by si mohli říkat třeba Napoleon, Žižka nebo královna ze Sáby.

I výstřely a události Pražského povstání 1945 jsou jen zvolenou možností, katalyzátorem.

Podstatní a konkrétní historicko-společenskou situaci přesahující jsou lidé. Lidé, kteří na sebe z nejrůznějších důvodů berou masky, přetvařují se, schovávají se za „zed“. Pro některé z nich je tento únik motivován vyšší morální nutností: dočasně, vnější zapření své identity jim v dané situaci umožňuje bojovat se „světem za zdí“, pomáhat k jeho pozitivní přeměně — ať už (jako postavy v naší hře) svou aktivní účastí v odboji, velkými akcemi, nebo dlouhodobou hrou „na dvě strany“, která odvádí pozornost nepřítele a umožňuje krytí či záchranu těch, kteří proti němu bojují, i jeho obětí.

Jiní se za „zed“ schovávají z mnohem osobnějším důvodů: nejsou schopni vyrovnat se s reálným světem, ani v něm žít, ani jej změnit. Postaví si zed', aby nic neslyšeli, nic neviděli — kromě toho, co sami chtějí, nebo co si představují. Aby ve svém umělém světě poklidně žili nezasaženi skutečností, zbaveni odpovědnosti, povinností...

Pak také slouží „zed“ lidem ke krátkým únikům: na chvíli si navlékají masku, aby uklidnili — nebo oklamali — pochybnosti, které v nich jejich „normální“ život, práce vyvolávají, přesvědčili své svědomí, hledali alibi.

Mnohokrát však už bylo napsáno, že člověk je tvor společenský. Nemůže mezi sebou a světem ostatních lidí postavit zed'. Dříve nebo později tato zed' prostě nevydrží. K jejímu narušení přispívá i vnitřní konflikt mezi snahou uniknout a mezi vědomím odpovědnosti. A náraz, který rozbije „zed“ kolem našeho svědomí, často ani zdaleka nemusí mít podobu tak dramatickou, jako povstání nebo válka...

